

USA-PENGAR HAR OMVÄNT EU

För systemskifte på Kuba

Eva Björklund

”dena finansiering kan hålla organisationer vid liv i länder som Tjeckien, Sverige och Spanien, så att de kan utöva påtryckningar på sina regeringar för en mer Kuba-fientlig politik”

Den USA-baserade nyhetsbyrån AP har publicerat några uppgifter om hur USA-regimen länge har kanaliserat miljontals med dollar till grupper i Europa för att ”främja demokrati” på Kuba. Laura Wides-Munoz, AP beskriver i en artikel 06 12 23 hur pengar flödat genom National Endowment for Democracy, NED, som skapades av Reagan-regimen 1983. För de intresserade har detta länge varit känt, men förtigits av media och förnekats av medverkande politiker och organisationer i Europa.

NED grundades för att ”stödja demokratiska institutioner i hela världen genom privata, icke regeringsanknutna organisationer” (s k NGO). NED kallar sig självt NGO, men är ett statligt finansierat verktyg för USA-regimens utrikespolitik. New York Times beskrev manövern i en artikel 97 03 31: ”NED grundades för 15 år sedan för att offentligt göra vad CIA gjort i hemlighet under årtionden, och använder 30 miljoner dollar årligen för att stödja politiska partier, fackföreningar, oppositionsgrupper och nyhetsmedier i många tiotals länder.”

Historikern William Blum visade i sin bok ”Angripparstaten. Washingtons krig mot världen” hur NED manipulerade valen i Nicaragua 1990 och i Mongoliet 1996 och bidrog till att störta folkvalda regeringar i Bulgarien 1990 och i Albanien 1991 och 92. I Haiti finansierade NED under 90-talet högergrupper som bekämpade dåvarande presidenten Aristides politik. Både NED och USAID (USAs ”biståndsorganisation”) anklagades på goda grunder för att ha finansierat den statskupp som definitivt avlägsnade Aristide från makten 2004 (se Eva Golinger, Chavez-koden).

NED spelade också en viktig roll i förberedelserna för statskuppen mot Chavez 2002. Och fortsätter sitt arbete för att störta honom genom att med 3 miljoner dollar finansiera olika grupperingar i Venezuela mot regeringspolitiken, varav Sumate och dess kuppstödande ordförande utgör en. USAID har sitt eget projekt med 7,2 miljoner till ett ”Kontor för övergångsinitiativ” (övergång är underdriften för systemskifte) i Caracas.

När det gäller Kuba har f d CIA-agenten Philip Agee skrivit: ”I början av 80-talet fattades beslut att det behövdes mer än terroristaktioner för att tvinga fram ett regimskifte på Kuba. Terrorismen hade inte givit resultat, lika lite som

invasionsförsöket i Grisbukten, lika lite som den diplomatiska isoleringen av Kuba, och inte heller den ekonomiska blockaden hade räckt. Nu skulle Kuba ingå i ett världsomfattande program för att finansiera och utveckla enskilda och frivilligorganisationer (NGO) som skulle marknadsföras som civilsamhälle inom ramen för USAs globala nyliberala politik. CIA och USAID skulle spela en avgörande roll i detta program liksom en ny organisation grundad 1983, NED.”

Encouneter, CIA-stämpel

Inte minst intressant ur kubansk synvinkel är spanska tidskriften ”Encuentro de Cultura Cubana” som har fått 771.000 US-dollar av NED för att publicera antikubanska artiklar av USAs underhuggare på Kuba, varav 200.000 US-dollar 2005. ”Encuentro” grundades 1995 i Madrid med NED-pengar och 90.000 euro i statsbidrag av dåvarande regeringspartiet PSOE. Till finansörerna hör också sedan några år Ford Foundation med 600.000 dollar/år, spanska biståndsorganet med 60.000 euro, till vilket kommer bidrag från EU-kommissionen och Olof Palme Centrat och andra europeiska socialdemokratiska partier.

De nu flera miljoner US-dollar som Encuentro har fått har givit gott resultat ur finansörernas synpunkt. De har bidragit till att skapa ett nätverk av politiskt påtryckning under kulturell täckmantel i Spanien och Europa. När tidskriften som kommer ut 4 gånger per år firade sitt 10-årsjubileum förklarade nuvarande ordföranden i dess stödförening, Annabelle Rodriguez, på sin hemsida att tidskriften grundades på uppdrag av spanska politiker, mycket närstående USA, bland andra Javier Solana, dåvarande utrikesminister. I samma veva, i februari 2006, blev hon inbjuden till Sveriges Riksdag av Kaj Nordqvist, SAP ledamot i dåvarande utrikesutskottet för att som ”mycket vettig person” informera riksdagsledamöternas Latinamerikaförening om Kuba.

Rafael Rojas, en av Encuentro-direktörerna, försökte först förneka NED-pengarna som gjorde honom till en de facto USA-agent. När han ställdes inför faktum på bokmässan i Guadalajara sa han ”Det är möjligt att denna privata institution (han syftar på NED, ö.a.) vid något tillfälle kanske har stött sämre saker i Latinamerika, men för närvarande stöder de kulturella och sociala projekt.”

Encuentro är en fortsättning på den ”kulturorganisation” som CIA skapade under kalla kriget (läs Frances Stonor Saunders bok ”CIA och det kalla kulturkriget”). Från 1953 och in på 70-talet finansierade CIA tidskriften ”Encounter” för att engagera europeiska och nordamerikanska kulturarbetare i kampen mot kommunismen, och motverka den negativa stämning som präglade bilden av USA under Mac Carthys förföljelse av progressiva författare och skådespelare i Hollywood. Den antikubanska tidskriften i Madrid fick ärva namnet.

NED har anslagit 14 miljoner US-dollar till europeiska organisationer och projekt för systemskifte på Kuba, det mesta på 2000-talet, varav 2,4 miljoner 2005. Under 2000-talet har också allt större belopp gått till grupper i EUs nya medlemsländer, i Östeuropa. Den tjeckiska gruppen ”People in Need”, som bl a finansierar s k oberoende journalister på

Detta verk är licensierat under Creative Commons Erkännande-Icke-kommersiell- Inga bearbetningar 2.5 Sverige licens. För kopia av denna licens besök <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/2.5/se/>. Det har publicerats i www.globalarkivet.se

Tidskriften Kuba 1/2007

Kuba (se Kuba 1.06) har fått över 200.000 US-dollar. De slovakiska grupperna "People in Peril" och "Ponéis Foundation" fick 33.000 US-dollar för att skapa "oberoende" tankesmedjor på Kuba. Polska, litauiska och estniska grupper har också fått generösa anslag.

Välfinansierat gruppträck på EU-regeringar

Karibiexpert Daniel Eriksson på den "nykonservativa" USA-organisationen "Interamerican Dialogue", som också ingår i detta nätverk, medgav för AP att pengarna visserligen inte givit något synbart resultat på Kuba. Men, menade han, "denna finansiering kan hålla organisationer vid liv i länder som Tjeckien, Sverige och Spanien, så att de kan utöva påtryckningar på sina regeringar för en mer Kuba-fientlig politik".

"Kuba har blivit ett alltmer framträdande tema i Östeuropa och Skandinavien," sa Eriksson till försvar för miljonöverföringarna från USAs regering till antikubanska grupper i Europa. Och Caleb Mc Carry, som Bush-regimen utsett till "samordnare för Kubas övergångsregering", sa att det är livsviktigt att stödja dessa grupper i östra och norra Europa som också visar sig kunna få inhemskt officiellt stöd för att organisera internationella konferenser mot Kuba. (se Kuba 1.06)

De facto har både EU-kommissionen och EU-parlamentet i allt högre utsträckning anslutit sig till USAs kampanjpolitik. Så har t ex Sacharov-priset två gånger under 2000-talet (2002 och 2005) gått till personer och grupper som samarbetar med USAs intressekontor på Kuba, och med Kubansk-Amerikanska Stiftelsen, CANF som också finansierat terroristen Luis Posada Carriles, och sprängattentat mot kubanska flyg, hotell och restauranger. (se Kuba 3.05)

De stora summor som går till Europa är ändå bara en femtedel av de summor som finansierar grupper i Miami och Washington. Förutom NED ger också USAID pengar till organisationer i USA för internationella kampanjer. "Koalitionen för Mänskliga Rättigheter på Kuba" som har medlemmar i Spanien, Sverige och Tyskland har t ex fått 865.000 US-dollar genom CANF.

En ny grupp som grundades 2005 i Spanien, "Internationella Gruppen för Socialt Ansvarstagande Företagsamhet", med filialer i Latinamerika och Europa har fått 213.000 US-dollar. Gruppen arbetar framför allt med att genom åtalshot och andra påtryckningar övertala europeiska och latinamerikanska företag att inte investera på Kuba.

En av de organisationer som fått mest pengar är den Miami-baserade "Directorio Democratico Cubano" med mer än 6 miljoner från NED och USAID. Med dem kunde DDC öppna filialer i Mexiko och Argentina och andra länder i Latinamerika och Europa, där många företag både investerar och handlar med Kuba, vilket de ska övertalas att avstå från. DDC ordnar också demonstrationer vid kubanska ambassader.

Ett skäl till att kanalisera så mycket pengar till europeiska organisationer är föreställningen att européer lättare kan föra stödet vidare till USAs undergrupper på Kuba, för Europa skulle inte betraktas som så fientligt belastat som USA. Det är också ett sätt att använda folk som inte är så

välkända och som därför lättare kan fungera som bulvaner, och genom att pengarna kommer från Europa skulle mottagarna på Kuba kunna undgå att kallas landsförrädare. Och om kravet på regimskifte kommer från Europa skulle det uppfattas som ett mer genuint uttryck för omsorg om mänskliga rättigheter än om det kommer från USA.

Eller som DDC-grundaren Orlando Gutierrez säger till AP: "När Kuba lyckades övertyga en massa människor om att det handlade om lilla fattiga Kuba mot USA tog många ställning för Castro mot USA." Med mångmiljonbelopp har USA lyckats vrida den förhärskande mediebild, opinionen och hela det politiska etablissemangen i Europa mot Kuba, och engagerat dem i samarbete med USAs projekt för systemskifte.

SVÅNGREMSPROJEKT FÖR KUBA "EFTER CASTRO"

Ernesto Hernandez Cata, med erfarenhet som IMF-representant i Moskva efter Sovjetunionens sammanbrott, har tillsammans med en 7-hövdad grupp, huvudsakligen bestående av andra IMF-tjänstemän dragit upp ett förslag till IMF-politik för Kuba "efter Castro". De flesta i gruppen är som han bördiga från välbärgade kubanska familjer med anspråk på förlorad egendom. Denna ekonomiska "rådgivargrupp" är mycket tydlig i sitt budskap. Enligt Wall Street Journal 06 11 15 innehåller gruppens Kuba-program, som presenterades i Georgetown University i Washington, konkreta åtgärder för det första året av Kubas "övergång". Tillsammans har de medverkat i liknande programförslag för över 100 länder.

Kort sammanfattat går deras recept ut på följande:

Slopa omedelbart all priskontroll och all subventionering av livsmedel och andra nödvändighetsvaror, bostäder mm, även om det skulle innebära att många inte skulle ha råd med dem. Matkuponger kan minska lidandet under första tiden.

Släpp in utländska bolag och auktionera ut alla samhällsägda företag.

Avpollitera militär och polis, men fortsatt att betala lön för att undvika en situation som i Irak.

"I början måste vi handla som stalinister och ge order till en befolkning som är van att följa order" säger Jorge Sanguinety, ekonomikonstult med eget företag i Washington.

Källa: Wall Street Journal 061115